

- Seguirem establint mecanismes de formació i capacitació del personal de l'Administració de la Generalitat en matèria de polítiques de dones i perspectiva de gènere i de les dones.
- Integram el principi d'igualtat efectiva d'homes i dones en la interpretació i elaboració de les lleis i en d'altres disposicions normatives.
- Incrementarem els mecanismes d'incorporació de la perspectiva de gènere en els pressupostos de la Generalitat.
- En el context de crisi econòmica, vetllarem pel manteniment d'una adequada dotació pressupostària de les polítiques de dones.
- Seguirem promovent un ús no sexista ni androcèntric dels llenguatges.
- Fomentarem la incorporació de professionals d'igualtat a l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Consolidarem la transversalitat de les polítiques de dones a l'Administració local.

- Seguirem promovent i donant suport als ens locals en l'elaboració i implementació de plans de polítiques de dones.
- Consolidarem i enfortirem la xarxa dels serveis d'informació i atenció a les dones.
- Impulsarem una xarxa d'intercanvi d'experiències en polítiques de dones del món local.
- Incentivarem la incorporació de professionals d'igualtat.

POLÍTICA INTERNACIONAL I RELACIONS EXTERIORS

Context internacional

Durant els últims anys, el món ha viscut immers en una globalització accelerada. Aquesta situació ha generat una transformació transversal d'escala global: avui el món és més petit i interconnectat, amb uns nivells de mobilitat, de contactes i d'intercanvi d'informació entre persones, llengües, cultures i civilitzacions sense precedents.

Tanmateix, aquest fenomen ha generat també un context internacional de dependències, a causa en bona part d'una crisi institucional, supeditades a interessos de caràcter econòmic i ha teixit uns lligams financers i comercials que superen les fronteres i els límits dels estats. Una crisi evidenciada amb processos de desregulació o de manca de regulació dels mercats financers, que han deixat els estats nació en una situació de manifesta feblesa.

El context de globalització, si bé ha obert noves oportunitats, també ha consolidat una cursa global entre estats, entitats financeres, multinacionals i interessos particulars. La falta de mesura, en aquest sentit, ha provocat una forta crisi financera que, malauradament, ha desencadenat una crisi econòmica global que afecta, a hores d'ara, gran part de la ciutadania.

Tot i la importància de les crisis institucional i financera, la globalització ha generat noves interdependències i el foment d'un context de presa de decisions en el que conflueixen actors, públics i privats, fins i tot, estats emergents. Aquest fet suposa el creixement d'un món multipolar, amb estats i territoris que per les seves demografies i potencialitats de desenvolupament poden i volen jugar un paper cada cop més rellevant en l'escena internacional. Alhora, el desenvolupament de la societat del coneixement i l'aparició de noves eines de comunicació ha obert la porta a superar, fàcilment, els "murs" de llunyania i dificultats que presentaven, fins no fa massa i de manera transversal, les relacions internacionals a tots els nivells i en tots els àmbits.

El taulell de joc internacional compta, entre d'altres, amb aquests tres grans reptes globals: fer front a les crisis institucional i financera, tenir veu pròpia a l'hora d'afrontar col·lectivament els reptes globals que formen part de l'agenda internacional en la que no només es compta amb els estats nació, i aprofitar el re-dimensionament global per introduir-nos en organismes i xarxes internacionals que ens permetin defensar els interessos de Catalunya.

Aquest context global i internacional té un impacte directe sobre les polítiques públiques de qualsevol govern, i la Generalitat de Catalunya ho ha de tenir present, apostant per una política d'afers exteriors forta i visible. Davant d'aquest escenari complex i cada cop més policèntric, Catalunya ha d'esdevenir un actor internacional responsable que contribueixi a l'assumpció dels reptes marcats per l'agenda global.

En aquest sentit, cal subratllar que s'ha fet un camí. L'última legislatura ha suposat un salt institucional endavant en matèria d'acció exterior. Si amb anterioritat el plànol internacional havia estat una referència dels diferents governs de la Generalitat, durant els últims quatre anys la política exterior ha esdevingut una prioritat governamental. Així, s'ha construït una estructura institucional capaç de fer front de manera eficaç als reptes internacionals del país i, com evidència, s'ha aprovat el Pla de l'Acció Exterior del Govern de Catalunya 2010-2015, que suposa el primer document estratègic en matèria de política exterior de Catalunya que ha de garantir una major coherència, coordinació i eficiència a l'acció exterior de la Generalitat de Catalunya i ens ha de permetre decidir quin actor internacional volem ser, com ens volem relacionar amb altres estats, amb la Unió Europea i amb els organismes multilaterals.

Aquests nous instruments han de permetre al Govern ser presents i participar activament en totes les taules en les que, de manera directa, puguem contribuir a la consecució dels reptes globals. Cal, doncs, assumir els deures que la responsabilitat i la consciència global de Catalunya imposen sense deixar d'exigir la capacitat i el dret de representar directament els nostres interessos davant dels organismes de la Unió Europea (tenint en compte que el Govern és l'encarregat de gestionar la major part del pressupost europeu i l'aplicació de la major part de la legislació europea al nostre territori), dels organismes internacionals i del sistema de les Nacions Unides.

La societat catalana ha tingut, des d'èpoques històriques en les que no es disposava d'una infraestructura institucional i competencial, una gran vocació internacional des d'un punt de vista social, comercial, cultural, esportiu i identitari. Cal reconèixer, per tant, el paper que ha tingut i té la nostra societat civil com a protagonista i configuradora de la imatge de Catalunya al món, en el passat, en el present i, més enllà, en el futur.

Aquest fet indiscutible obliga a reservar un espai concret de participació a la societat civil en la política d'afers exteriors de la Generalitat. El protagonisme de la societat organitzada suposa un valor afegit i de gran potencialitat que ha de vehicular-se a través d'una col·laboració mútua, en xarxa i sistematitzada entre la societat civil i la Generalitat, un eix estratègic que garanteixi una fortalesa en la defensa dels interessos del país davant la diversitat d'actors internacionals.

Relacions Internacionals

1 Objectius estratègics

El ple desenvolupament del Pla de l'Acció Exterior del Govern de Catalunya pel període 2010-2015 ha de permetre a la Generalitat dotar la seva política pública d'acció exterior dels recursos organitzatius, humans i econòmics, així com de planificació i legislació necessaris, per tal que el Pla es pugui implementar i gestionar de manera eficaç i desacomplexada. Aquesta eina ha de ser la garantia d'una planificació nacional estratègica que es consolidi independentment del color polític del Govern de torn, amb plena visió de país.

Aquest desenvolupament cal que sigui liderat i coordinat des de l'òrgan competent en matèria d'acció exterior des d'una visió de conjunt del Govern, donant compliment a les disposicions adreçades a regular la coordinació executiva de l'acció exterior de la Generalitat.

L'objectiu principal és el de posicionar l'executiu català com implementador d'una política d'acció exterior ambiciosa, com actor responsable en el context internacional compromès amb el reconeixement internacional de Catalunya i amb l'objectiu d'obtenir els suports necessaris pel procés cap a la independència,

treballant per participar en els fòrums internacionals, col·laborar amb organismes multilaterals i establir acords d'entesa amb tercers estats.

Per tal d'assolir els seus objectius, el Govern ha de reconèixer el paper de la societat civil catalana que gaudeix o vol gaudir de reconeixement per part d'organismes internacionals així com dels catalans i catalanes que viuen a l'exterior. Cal comptar i implicar en els objectius estratègics institucionals en matèria d'acció exterior del Govern a tots aquells actors i actius amb incidència internacional dels que disposa, ja a dia d'avui, Catalunya.

La Unió Europea és un objectiu prioritari i ha de ser un element més de la política catalana en tant que les seves polítiques i legislació afecten el dia a dia de les nostres institucions i de la nostra ciutadania. Cal, doncs, que el Govern de la Generalitat implementi una política pública per a la Unió Europea amb l'objectiu d'assolir veu pròpia a les institucions europees i poder assumir la nostra responsabilitat envers la construcció d'una Europa supraestatal més forta, amb un nivell de govern europeu, amb millors institucions i més marge de maniobra respecte els interessos dels estats membres, en el compromís vers les iniciatives transfrontereres i en la defensa del reconeixement i la defensa de la diversitat interna existent al si de la Unió Europea.

Finalment, cal projectar el Parlament de Catalunya al món com a màxim òrgan representant de la sobirania popular catalana i com a màxima expressió de la voluntat de la ciutadania catalana. Per tant, el Parlament ha de participar de tots els òrgans de col·laboració entre cambres legislatives internacionals i en tots aquells fòrums en els que pugui ser acreditat com a garant dels interessos dels catalans i catalanes.

2 Programa de Relacions Internacionals

- Implantar un Departament d'Afers Exteriors que planifiqui, coordini i executi la política europea, les relacions internacionals, la política de pau i drets humans, la cooperació al desenvolupament i l'acció humanitària.
Aquest Departament ha de garantir la coherència de polítiques públiques d'acció exterior i establir una coordinació efectiva de les iniciatives i actuacions que implementen els diferents departaments de la Generalitat de Catalunya. Cal continuar convocant el Comitè de Seguiment d'Acció Exterior i millorar el seguiment del desplegament del Pla de l'Acció Exterior
- Definir, dins la funció pública catalana, un àmbit especialitzat en l'acció exterior que respongui al perfil professional requerit per desenvolupar les tasques pròpies dels llocs de treball.
- Aconseguir la presència directa de la Generalitat de Catalunya a la UNESCO i a la resta d'organismes multilaterals amb els que hem establert relació en funció de les nostres competències i interessos.
- Garantir la presència de Catalunya en aquelles xarxes internacionals que puguin contribuir a assolir les polítiques públiques de l'executiu i a presentar, a l'exterior, què fem a Catalunya i com ho fem, amb l'objectiu de prestigiar el país al món.
- Reforçar el treball en institucions polítiques supraestats i estats, identificant regions i estats de col·laboració estratègica per a guanyar el consens internacional en favor de la independència de Catalunya, una més estreta col·laboració en favor dels nostres interessos i subscriure els acords internacionals que convinguin.
- Fomentar l'establiment a Catalunya de representacions diplomàtiques i enfortir les relacions amb el cos consular.
- Continuar defensant el dret del poble sahrauí a exercir el referèndum d'autodeterminació. Denunciar la repressió que pateix per part del Marroc i l'espoli a què es sotmeten el seus recursos naturals.
- Garantir la participació del Govern de Catalunya en aquells tractats internacionals negociats per l'Estat espanyol que afectin de manera directa les competències de Catalunya.
- Impulsar la presència del Parlament de Catalunya, en tant que òrgan que gaudeix de més perspectiva i legitimitat política, en les xarxes internacionals de parlaments i a la Conferència de Regions Europees amb Poder Legislatiu (REGLEG), en particular. Cal projectar el Parlament com a màxima realització institucional i representativa del poble de Catalunya.

- El Parlament de Catalunya ha de continuar sent un espai institucional que doni acollida a representants institucionals i de la societat civil que vinguin a explicar la situació en els seus països d'origen.
- El Parlament permet expressar punts de vista que no tenen oportunitat de ser escoltats en països on els drets humans no estan garantits. El Parlament pot conèixer el treball d'activistes i entitats que treballen en defensa dels drets humans i està capacitada per emetre resolucions on posi de relleu aquestes mancances.
- Cal que el Govern de la Generalitat proposi i potenciï les polítiques de cooperació transfronterera i interregional dins la UE, com a polítiques de proximitat que responen a llaços naturals i no a lògiques frontereres.
- Constituir l'eurodistricte com a organisme de cooperació transfronterera de proximitat que agrupi totes les comarques de la Catalunya Septentrional situades a banda i banda de la frontera hispanofrancesa.
- L'executiu ha de treballar per consolidar la Comunitat de Treball dels Pirineus, l'Euroregió Pirineus–Mediterrània i potenciar els llaços comuns i de cooperació amb Occitània.
- Cal implementar mecanismes de participació directa a la UE en l'àmbit de les competències exclusives i compartides. En aquest sentit, cal que es promoguin les reformes de la legislació espanyola i dels espais bilaterals (Generalitat–govern central) d'afers europeus, per tal que això sigui possible.
- Cal que la Delegació del Govern de la Generalitat davant de la Unió Europea assumeixi un paper més actiu en la defensa i promoció dels interessos de Catalunya davant les institucions europees.
- Cal que la Generalitat fomenti una política pública d'afers europeus que reconegui i respecti la diversitat nacional, especialment en el seu vessant lingüístic, amb l'objectiu que el català esdevingui llengua oficial i de treball de les institucions europees.
- Cal que la Generalitat s'identifiqui com un actor institucional de referència en àmbits europeus com la mediterrània, assumint el rol de lideratge en la prevenció, gestió i resolució de conflictes.
- Cal fer un seguiment de la política europea des de tots els Departaments de la Generalitat, des de l'àmbit sectorial que els correspongui, amb una Coordinació i lideratge des de les unitats d'afers europeus.
- Cal desenvolupar aquelles vies de participació de Catalunya a la UE previstes a l'Estatut del 2006.
- Cal que el Govern de la Generalitat insti que Catalunya sigui una circumscripció electoral europea, tal com establia l'Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005.
- Promourem la possibilitat que Catalunya accedeixi al Tribunal de Justícia Europeu a través del Comitè de les Regions, tal com proposava l'Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005.

En l'àmbit de la Mediterrània, de l'Amèrica Llatina, i de l'Àsia i Pacífic:

- Reforçar la Política Europea de Veïnatge a la conca mediterrània, el procés de Barcelona i la Unió per la Mediterrània.
- Potenciar el diàleg, la cooperació i els intercanvis amb els països de la mediterrània en l'àmbit de les relacions humanes, comercials, migracions, l'educació i la cultura, especialment amb els països del Magreb.
- L'executiu català ha de fer d'Amèrica Llatina un espai prioritari, després de la Mediterrània i Europa, per les relacions internacionals de Catalunya.
- Fomentar protocols de col·laboració i acords marc d'entesa, de govern a govern, dins les competències d'acció exterior, amb els països de renda mitjana de la regió, en especial aquells que formen part de Mercosur i Mèxic.
- Desplegar els protocols de col·laboració amb projectes puntuals en els àmbits sectorials de govern que així sigui possible.
- Fomentar la intermediació entre la Unió Europea i la regió d'Amèrica Llatina.
- Impulsar accions sectorials de caràcter comercial, de respecte als drets humans i dels drets dels pobles de l'Àsia Oriental i intercanvis de cooperació en l'àmbit cultural i educatiu.

Una estratègia de Diplomàcia Pública

1. Objectius estratègics

El Pla de l'Acció Exterior del Govern de Catalunya estableix com un dels seus cinc objectius el de "desplegar una estratègia de diplomàcia pública". La diplomàcia pública es materialitza en un seguit d'instruments que permeten millorar la política exterior del país tot complementant les relacions internacionals entre agents institucionals. Tant es pot tractar d'iniciatives informatives o de programes de comunicació, com d'actuacions adreçades a augmentar els fluxos de persones entre Catalunya i l'exterior, la multiplicació d'actuacions internacionals a Catalunya o d'actuacions catalanes a l'exterior.

Un dels elements distintius de la diplomàcia pública rau en el reconeixement del protagonisme de la societat civil com un actor que col·labora en l'assoliment, mitjançant consens i alineació, d'objectius estratègics exteriors del Govern de Catalunya. És indubtable el vigor en la projecció internacional de la nostra societat civil. Aquesta projecció s'ha consolidat des de fa temps i, el que és més important, cada dia es generalitza més gràcies a la concepció internacional de l'activitat de la societat catalana. Es tracta de sumar esforços, iniciatives, recursos i actuacions que ja fa temps que desenvolupa la nostra societat civil i col·laborar-hi, identificant tot allò d'interès estratègic pel Govern, per ser presents, en tant que Catalunya, en totes les taules i espais que determinen l'opinió pública i la imatge exterior del nostre país.

Finalment, la diplomàcia pública té identificat com a àmbit objectiu l'opinió pública nacional i internacional. Una opinió pública que sigui receptiva a la necessitat de Catalunya d'esdevenir un Estat sobirà en el marc de la Unió Europea. Amb aquest objectiu central i en defensa dels interessos de Catalunya, caldrà establir mecanismes de comunicació bidireccional entre la societat civil i la Generalitat i donar suport a les institucions del país que poden aportar materials d'estudi i de recerca sobre política internacional que generin una cultura internacional a Catalunya i especialistes en la matèria. Els fluxos bidireccionals han de portar a l'establiment de xarxes permanents, on es materialitzi la complicitat de l'opinió pública interna i internacional amb l'actuació de la Generalitat en matèria d'acció exterior i així implicar la ciutadania en la consecució dels objectius institucionals.

Entre d'altres actuacions, convé destacar l'activitat desenvolupada per les comunitats catalanes a l'exterior i que es configura com una xarxa social de promoció i difusió internacional de la realitat catalana. Cal, doncs, que el Govern desenvolupi tots els mecanismes necessaris per poder garantir una col·laboració efectiva i eficient entre la Generalitat i cadascuna de les comunitats catalanes a l'exterior, així com les mesures que facilitin el foment de les relacions d'aquestes amb les institucions i societat civil del país de residència.

2. Programa de Diplomàcia Pública

- Reforçar el suport a la internacionalitat de les entitats catalanes amb l'objectiu d'augmentar la capacitat d'acció i influència de Catalunya al món i com a eina de participació catalana al món, lliure de possibles barreres institucionals.
- El suport específic a les entitats que tenen reconegut l'estatus de consultores en el sistema de les Nacions Unides, de la Unió Europea o del Consell d'Europa.
- Cal fomentar la celebració d'esdeveniments internacionals a Catalunya i l'establiment de seus d'organitzacions internacionals al país.
- Crear el Consell Internacional de Catalunya com a òrgan d'interlocució permanent entre la societat civil catalana i el Govern de la Generalitat. Aquest òrgan hauria de ser garant d'una col·laboració efectiva amb entitats, institucions, consorcis i fundacions que actuen en l'àmbit internacional amb l'objectiu que participin en el desplegament de l'acció exterior de Catalunya, en tant que agents actius de la diplomàcia pública.
- Donar suport a l'actuació internacional en xarxa de la societat civil catalana, identificant espais de col·laboració internacional i teixint complicitats en tots i cadascun dels sectors (cultural, lingüístic, econòmic, esportiu...), en favor d'un procés cap a la plena independència de Catalunya en el marc de la Unió Europea.

- Crear un aparell de comunicació de notícies i d'estudis sobre la política internacional del Govern, amb un públic objectiu tant domèstic com internacional amb l'objectiu de garantir una difusió institucional coherent de la política exterior.
- Fomentar *think tanks* sobre relacions internacionals que permetin generar una cultura internacional i millors especialistes en la matèria.
- Promoure una política de beques i ajuts per a estades d'estudiants i professionals catalans i catalanes a organitzacions internacionals, principalment a Nacions Unides, a institucions europees i a l'àmbit euromediterrani.
- Donar suport a les comunitats catalanes a l'exterior per aconseguir que siguin agents actives de diplomàcia pública catalana, especialment en aquelles àrees geogràfiques que es determinin com a estratègiques, implementant i potenciant les xarxes continentals.
- Continuar dedicant esforços a les polítiques juvenils i culturals dels casals catalans i incrementar-ne la partida pressupostària, per tal que aquests puguin gestionar millor les activitats culturals pròpies de manera directa i eficient i puguin dur a terme projectes de promoció i difusió de la llengua i cultura catalanes.
- Actualitzar el marc legal de la ciutadania catalana a l'exterior. Es fa necessària l'actualització de la normativa vigent en matèria de ciutadania i comunitats a l'exterior per adaptar-la a l'Estatut d'Autonomia, la Llei 40/2006 de l'estatut de la ciutadania espanyola a l'exterior, la Llei 52/2007 de la memòria històrica que va introduir canvis significatius respecte l'accés a la nacionalitat i la Llei 18/1996 perquè els tràmits de relació amb la comunitat a l'exterior es puguin simplificar d'acord amb un model basat en l'eficàcia.

COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT I ACCIÓ HUMANITÀRIA

En funció de les possibilitats econòmiques davant un escenari global de crisi econòmica i de crisi financera de la Generalitat, s'ha mantingut ferm el compromís amb el desenvolupament dels pobles més empobrits, tot treballant per disposar d'un sistema de finançament més just que respongui a les necessitats reals del país i que ens permeti complir amb la voluntat de sumar esforços amb la comunitat internacional en la lluita contra la pobresa i les desigualtats.

Malgrat el context de crisi, aquesta darrera legislatura el pressupost de l'ACCD s'ha estabilitzat entorn els 50 milions d'euros anuals, quantitat que sumada a les destinades pel conjunt de departaments del govern han fet que l'Ajut Oficial al Desenvolupament de la Generalitat de Catalunya respecte dels ingressos tributaris, hagi passat del 0,32% del 2006 al 0,40% del 2009.

La crisi financera de la Generalitat i la congelació pressupostària de l'ACCD no ens han permès complir amb la voluntat d'incrementar els recursos al nivell previst en el Pla director 2007–2010. Però allò nuclear en el debat entorn la cooperació al desenvolupament no han de ser els aspectes merament quantitius ni les xifres absolutes dels recursos que s'hi destinen, sinó que el repte rellevant és el que se centra en el model de cooperació i el compromís amb la qualitat i l'eficàcia així com en la garantia de l'exercici de polítiques rigoroses i transparents, l'aposta per la professionalització, les avaluacions d'impacte i de satisfacció de les persones destinatàries i l'adopció de models de gestió de qualitat.

En matèria organitzativa institucional, s'ha creat i implementat la Direcció General de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària, que desenvolupa la planificació, avaluació i tractament de dades de la política pública. S'ha desenvolupat un pla de millora intern per optimitzar la gestió interna i aprovar un nou organigrama. S'ha implantant un sistema de gestió de millora continuada (ISO 9001). S'han definit els processos de treball i els llocs de treball. S'ha dissenyat un sistema de gestió del coneixement.

En matèria de planificació, s'han aprovat els Plans Anuals corresponents com a instruments que inspiren l'execució. S'ha aprovat el Pla Director de la Cooperació Catalana 2010–2014.

Alhora, s'ha fet una ferma aposta pel que fa a l'increment de recursos humans i de les capacitats tècniques de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament. S'ha reforçat així l'òrgan executor de les polítiques públiques, optimitzant-ne la gestió interna i aprovant-ne una nova estructura organitzativa que n'han millorat l'eficiència. S'ha implantant un sistema de gestió per resultats, de qualitat i amb mecanismes de millora continua amb un quadre d'indicadors d'estat, un mapa de processos i un cos de procediments que el fan operatiu, auditable i certificable (basat en la norma UNE-EN ISO 9001:2008).

S'ha dissenyat un sistema de gestió del coneixement i una política de gestió de personal per competències. S'han dissenyat i implantat tres mecanismes d'avaluació de l'execució com les auditories internes i externes del sistema de gestió, el Programa d'avaluacions de les actuacions i el Programa d'avaluació de la satisfacció dels destinataris.

En una clara aposta per la transparència i el rigor, s'ha proveït a l'ACCD d'un òrgan intern de control econòmic financer, d'acord amb el decret 325/1996, sobre el funcionament dels òrgans de control econòmic financer intern en les empreses públiques de la Generalitat. S'han incorporat clàusules ètiques als plecs de condicions de compra de béns i serveis. S'han ampliat les capacitats de l'ACCD, establint presència permanent de personal a terreny a vuit dels onze països prioritaris de la cooperació catalana, concretament al Marroc, Senegal, Moçambic, Guatemala, Nicaragua, Colòmbia, Equador i Bolívia. Enfortint les capacitats d'interlocució amb les contraparts així com també el seguiment dels projectes i programes de la cooperació catalana.

En matèria de planificació estratègica s'han aprovat els Plans Anuals corresponents com a instruments que inspiren l'execució. S'ha aprovat el Pla Director de la Cooperació Catalana 2010–2014. S'han aprovat les directrius de gènere, l'estratègia de codesenvolupament, l'estratègia d'Educació per al Desenvolupament, i les estratègies de país de Nicaragua i Colòmbia.

S'han convocat el Consell Català de Foment de la Pau CCFP i el Consell Català de Cooperació al Desenvolupament CCCD. S'han convocat sis reunions del Comitè Català d'Ajut Humanitari d'Emergència (CCAHE): el 17 d'agost de 2007 per fer front al terratrèmol de Perú, el 8 de maig de 2008 pel cicló Nargis a Myanmar, el 3 de gener de 2009 pels bombardeigs a la Franja de Gaza i el 10 febrer de 2009 per fer seguiment de les actuacions allà impulsades, el 14 de gener de 2010 pel terratrèmol a Haití, i el 4 de març de 2010 pel terratrèmol a Xile.

Amb l'objectiu de promoure la cultura democràtica i el bon govern, la Generalitat de Catalunya ha enviat tres missions internacionals d'observació electoral a El Salvador, a Bolívia i a Guatemala.

A la modalitat anomenada Cooperació Bilateral, a iniciativa d'altres actors, s'han potenciat les convocatòries públiques de subvencions a projectes i programes com el principal instrument d'assignació de recursos, en tant que procediment de concurrència basat en criteris de transparència i igualtat d'oportunitats, destinant-hi més de la meitat del pressupost anual de l'ACCD. S'ha donat suport cada any a través d'aquesta modalitat a aproximadament 250 projectes (instrument de planificació tècnic-econòmic que té previst una durada d'execució d'un any) i a 50 programes (d'una durada d'execució de tres anys), destinant-hi la mateixa proporció de recursos econòmics (projectes 47% i programes 53%).

El principal canalitzador de fons de l'ACCD han estat les ONGD, amb més de la meitat dels recursos distribuïts a través d'elles, però s'ha ofert un espai de concurrència per cadascun dels actors de la cooperació catalana: ONGD, sindicats, universitats, ens locals, entitats juvenils i agents empresarials.

S'ha aprovat una normativa específica per a la regulació de les subvencions en matèria de cooperació al desenvolupament atorgades per l'ACCD.

A la modalitat anomenada Bilateral directa, s'han impulsat actuacions com: Arxiu de la policia a Guatemala, Panalaka i Amictlan a Nicaragua, PNUD a Colòmbia, Sasiku a Equador, Agència de Desenvolupament

Rural de Kolda al Senegal, Departament Provincial de Salut d'Inhambane a Moçambic, Comitè de Rehabilitació d'Hebron a Palestina, etc.

S'ha apostat per un nou instrument de cooperació que no havia estat mai usat per la Cooperació Catalana com el suport pressupostari (SWAP), la canalització de fons a través d'Administracions Públiques dels països socis, en aquest cas als pressupostos en l'àmbit de la salut del govern de Moçambic.

A la modalitat anomenada Multilateral, s'han consolidat els acords amb els organismes multilaterals, sobretot amb agències de Nacions Unides com ACNUR, PNUD, UNIFEM, UNICEF, UNFPA...

I altres organismes, fons mundials i xarxes socials, com els Objectius del Mil·lenni, Via Campesina, Fons Global contra la Sida, la malària i la tuberculosi i el Fòrum Social Mundial, en el que es va organitzar una carpa pròpia sobre l'autodeterminació dels drets dels pobles. S'ha donat suport als ens locals a través del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament i de la convocatòria de subvencions per a actuacions dels ajuntaments en l'àmbit de la sensibilització. S'ha donat suport a l'organització de la 35a Conferència Internacional de Solidaritat amb el Poble Sahrauí, que es va dur a terme a Barcelona el novembre del 2009.

Estructura organitzativa interna

- Continuarem apostant pel desenvolupament i consolidació de l'ACCD com a estructura organitzativa d'execució de la política pública de cooperació al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya.
- Continuarem treballant perquè l'ACCD sigui un referent en execució de la política d'acord amb els principis de qualitat, planificació operativa per resultats, transparència, eficàcia i eficiència. Potenciarem un sistema de gestió basat en qualitat i la millora continuada. Incrementarem els processos analítics i de control intern de l'ACCD. Potenciarem les avaluacions de projectes de cooperació al desenvolupament per aconseguir corregir i millorar l'impacte de les actuacions.
- Dotarem de personal propi la Direcció General de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària perquè desenvolupi les funcions de planificació, avaluació i tractament de dades d'acord amb la Llei.
- Continuarem desplegant la presència permanent de l'ACCD sobre terreny als diferents països prioritaris i zones preferents per a la Cooperació Catalana segons el Pla Director 2010–2014.

Finançament i distribució de recursos

- Assolir el 0,7% dels impostos propis i cedits per l'any 2014.
- Millorarem la concessió de subvencions desenvolupant convocatòries adreçades a nous actors de la cooperació catalana.
- Implementar el Pla Director de Cooperació al Desenvolupament 2010–2014.

Actuacions

- Marc Normatiu:
 - Modificarem el marc normatiu de la Cooperació Catalana fent una nova Llei catalana de cooperació al desenvolupament que reculli l'experiència acumulada des de les institucions des que va entrar en vigor.
 - Modificarem la composició i funcionament dels òrgans consultius de la Cooperació Catalana.
- Avaluació Formativa:
 - Avaluarem les estratègies i els instruments de planificació anteriors, tals com les estratègies país i el Pla Director 2007–2010 per generar aprenentatge.
 - Farem públics els resultats assolits de les avaluacions per compartir coneixement i difondre bones pràctiques.

- Avaluarem les actuacions.
 - Avaluarem la satisfacció de les persones destinatàries.
- Cooperació Bilateral:
- Augmentarem la cooperació bilateral d'iniciativa directa amb altres agents del Sud, preferentment del sector públic institucional.
 - Augmentarem la cooperació bilateral amb organismes multilaterals, d'acord amb l'estratègia de treball amb organismes multilaterals de cooperació al desenvolupament aprovada pel Govern de la Generalitat.
- Estratègies sectorials i país:
- Implementarem els plans estratègics sectorials i de país elaborats per l'ACCD amb el consens de la societat civil i els altres actors de la cooperació catalana, com el de gènere, el de codesenvolupament, d'educació per al desenvolupament, Nicaragua i Colòmbia.
 - Definirem les estratègies de la resta dels països prioritaris per aconseguir un alineament i harmonització per aplicar els nous enfocaments i instruments relacionats amb la qualitat de l'ajut a la cooperació catalana.
- Educació en el desenvolupament i sensibilització:
- Implementarem l'estratègia d'educació per al desenvolupament.
 - Formarem els i les professionals de l'educació i implicarem la comunitat educativa, les ONG i el departament d'educació.
 - Elaborarem campanyes d'informació i sensibilització per fomentar el compromís amb la solidaritat, el desenvolupament i la cultura de la pau.
 - Explorarem noves formules per a la sensibilització adreçada al públic en general.
- Comerç just, consum responsable i finançament ètic:
- Farem extensives a la resta de la Generalitat les clàusules ètiques, socials i mediambientals incorporades als plecs de condicions de compra de béns i serveis dels contractes de l'ACCD.
 - Farem els processos pertinents per adherir l'ACCD a la Xarxa de Compra Pública Ètica mitjançant acord de govern.
 - Impulsarem la introducció de productes de comerç just en tots els edificis i dependències dels Departaments de la Generalitat i organismes dependents.
 - Impulsarem la creació de xarxes i acords amb organitzacions promotores del finançament ètic.
 - Fomentarem els instruments de Banca ètica i treballarem perquè l'ACCD pugui fer-ne ús per esdevenir un exemple a seguir.
 - Treballarem amb l'administració municipal per finançar projectes de desenvolupament en àmbit local per incrementar la proximitat amb la ciutadania. Consolidarem la convocatòria pública de subvencions adreçada als Ajuntaments en aquest àmbit.
- Ens locals i supralocals:
- Treballarem amb el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per millorar l'eficàcia i coherència de les administracions locals que destinen esforços a la cooperació al Desenvolupament.
 - Donarem suport als ajuntaments en l'àmbit de la sensibilització.
 - Identificarem i donarem suport a actuacions concertades amb Administracions locals que treballin en l'àmbit del codesenvolupament.

- ONGD, Federació i Coordinadores:
 - Mantindrem un diàleg obert i constant per a l'obtenció del consens que requereix la planificació i execució de la política pública de cooperació al desenvolupament.
 - Consolidarem els acords amb les Federacions i Coordinadores per a la prestació de serveis i formació a les entitats del sector.
 - Dissenyarem i implementarem uns programes de suport i formació a les entitats de cooperació al desenvolupament que tinguin com a base el voluntariat i que no s'hagin professionalitzat per garantir la qualitat i la coherència en l'impacte i la sostenibilitat de la cooperació catalana.

- Altres agents de cooperació al desenvolupament:
 - Consolidarem les convocatòries adreçades a sindicats, universitats, ACCIÓ, adaptant-les a les necessitats i capacitats de cada sector.
 - Explorarem possibles vies de col·laboració directa, i les establim en cas que sigui adient, amb el sector empresarial, preferentment amb agrupacions de petites i mitjanes empreses i cambres de comerç, per a l'assumpció de la responsabilitat social corporativa, especialment amb actuacions als països del Sud.
 - Estudiarem la possibilitat d'una convocatòria de subvencions per a la implantació de la Responsabilitat Social Corporativa.
 - Establim acords de col·laboració amb els Col·legis Professionals per tal que implementin actuacions i projectes de cooperació al desenvolupament en el seu àmbit sectorial.

- Organismes Multilaterals:
 - Consolidarem els acords de col·laboració ja signats amb organismes multilaterals en anys anteriors.
 - Implementarem l'estratègia de treball amb organismes multilaterals aprovada per Acord de Govern.
 - Dedicarem un percentatge entre un 15 i un 17% dels recursos de l'ACCD al treball conjunt amb els organismes multilaterals de referència, especialment amb agències i organismes de Nacions Unides.

- Foment de la Pau:
 - Impulsarem l'activitat del Consell Català de Foment de la Pau. Establim un programa específic per a les seves comissions de treball.
 - Coordinarem els projectes de cooperació basats en el foment de la pau i resolució de conflictes amb l'Institut Català Internacional de la Pau.
 - Potenciarem la construcció de pau com un objectiu estratègic prioritari de la cooperació catalana.

- Drets Humans i la governabilitat democràtica:
 - Potenciarem els drets humans i la governabilitat democràtica com un objectiu estratègic prioritari de la cooperació catalana.
 - Reclamarem el respecte als drets humans als països amb els que mantenim relacions prioritàries de cooperació i als estats amb els que establim acords comercials.

- Acció Humanitària i d'Emergència:
 - Proveïrem l'ACCD dels mecanismes, instruments i empara legal per poder donar resposta directa i ràpida a les emergències humanitàries en països empobrits o en conflicte violent.
 - Promourem els acords amb ONGD i altres organismes multilaterals.